

Nr 289.

Av herr **Möller m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om församlingsstyrelse m. m.

En av de betydelsefullaste frågor, som föreligger till avgörande vid den reformering av vår kommunalförvaltning, som innefattas i de föreliggande propositionerna om nya kommunallagar m. m., gäller spørgsmålet om skolväsendets ställning, huruvida detsamma skall bibehållas under den kyrkliga kommunen eller överflyttas till den borgerliga.

Förslaget vilar på principen om en *fakultativ* överflyttning av skolärendena från den kyrkliga till den borgerliga kommunen. Förutsättning för att en dylik överflyttning skall kunna äga rum är, att kommunen sammanfaller med skoldistrikt samt att kommunal- resp. stadsfullmäktige finnas i kommunen. Beslut om överflyttning meddelas av Kungl. Maj:t på framställning av kommunal- eller stadsfullmäktige eller av kyrkostämma eller, där kyrkofullmäktige finnas, av dessa.

De s. k. kyrkofullmäktigesakkunniga föreslogo i sitt den 30 dec. 1922 afgivna betänkande, att ärenden rörande folk- och fortsättningsskolan m. m. skulle överflyttas från den kyrkliga till den borgerliga kommunen. De sakkunniga ansågo, att alla skäl av mera principiell eller allmän natur talade för en dylik anordning. »Folkundervisningen är en hela folkets gemensamma angelägenhet, oberoende av religiös åskådning», framhålla de sakkunniga bl. a. »Om också kyrkan under gångna tider varit bäst skickad att vårda denna angelägenhet, så måste likväl medgivas, att det borgerliga samhället numera vunnit den utveckling, att det icke kan eller bör förmenas detsamma att självt därom draga försorg. Parallellt härmed har även gått en utveckling, som medfört en allt starkare betoning av de icke religiösa beståndsdelarna i den åt barnen meddelade undervisningen. Dessa båda omständigheter: att prästerskapet icke vidare intager en ställning såsom ensamt eller tongivande bildningselement samt att undervisningen mer och mer sekulariserats, synes nödvändigt leda fram mot överflyttningen av skolärendena till den borgerliga kommunen.»

Vi vilja för vår del starkt understryka det principiellt berättigade i att skolfrågorna bli en den borgerliga kommunens angelägenhet. I frågans nuvarande läge vilja vi dock icke nu påyrka en överflyttning i alla kommuner, då en omarbetning av författningsförslagen i denna riktning torde vara av så ingripande betydelse, att det skulle kräva utarbetande av ett helt nytt förslag. Utan att uppge vår principiella inställning till problemet äro vi således beredda att

— med de ändringar, som i denna och i särskild motion påyrkas — acceptera det framlagda förslaget, men endast som en etapp på vägen till en fullständig överflyttning av skolärendena från den kyrkliga till den borgerliga kommunen.

Även om vi sålunda icke nu föreslå, att skolärendena i alla skoldistrikt överflyttas till den borgerliga kommunen, synes oss skolväsendet i alla de kommuner, där kommunal- eller stadsfullmäktige finnas, böra överflyttas till dessa beslutande organ. Härför tala icke blott principiella skäl. Även betydande praktiskt-ekonomiska fördelar kunna vinnas genom att överflyttningen i de nämnda fallen blir obligatorisk.

Till övriga ändringsyrkanden beträffande förslaget till lag om skolstyrelse i vissa kommuner återkomma vi i särskild motion.

Beträffande Kungl. Maj:ts i proposition 100 framlagda förslag till lag om församlingsstyrelse vilja vi anföra följande.

Frågan om införande av kyrkofullmäktige är från olika utgångspunkter föremål för delade meningar, och stor tveksamhet gör sig på vissa håll gällande om lämpligheten av att inom kommunerna tillskapa två representativa organ för behandling av de ekonomiska angelägenheterna. Visserligen är det ena organet ett uttryck för den kyrkliga och det andra för den borgerliga kommunen, men båda representera samma valmanskår. Även om det sålunda icke föreligger något på valmanskårens sammansättning beroende motsatsförhållande mellan kommunal- och kyrkofullmäktige, utesluter likväl denna ordning för de ekonomiska ärendenas behandling den överblick över det kommunala behovet och den enhetlighet, som är så viktig inom den kommunala verksamheten. Från dessa utgångspunkter synes en återgång till den enhetliga budgetbehandling, som förefanns i vårt land före de nuvarande kommunallagarnas tillkomst, vara värd att tagas under allvarligt övervägande. Några bärande skäl synas icke kunna anföras mot att den kyrkliga kommunens ekonomiska angelägenheter överflyttas till kommunalfullmäktige eller stadsfullmäktige.

Med folkskoleärendenas överflyttning från den kyrkliga till den borgerliga kommunen bliva de ärenden, som återstå för behandling av kyrkofullmäktige, i de flesta kommuner relativt fåtaliga. Något behov av ett representativt organ för behandling av dessa ärenden föreligger helt säkert icke annat än undantagsvis utom i mycket stora församlingar. Frånsett de synpunkter beträffande kyrkofullmäktigeinstitutionen, som förut antytts, synes oss därför vägande skäl tala för att stor försiktighet bör iakttagas vid införandet av denna nya ordning för ärendenas behandling. Då församlingarna själva torde vara bäst skickade att bedöma om behov föreligger att införa kyrkofullmäktige, bör frågan härom i största möjliga utsträckning överlätas till församlingarnas eget avgörande. Även om det måhända icke är lämpligt att inom *alla* församlingar göra frågan om införande av kyrkofullmäktige beroende på församlingens beslut i frågan, synas inga betänkligheter böra möta för en förändring av förslaget därhän, att obligatoriskt införande av kyrkofullmäktige skall stadgas endast i församlingar med en mycket stor folkmängd. Vi föreslå därför, att kyrkofullmäktige skola vara obligatoriska endast inom församlingar med mer än 10,000 invånare.

Kap. 2 § 1. Förslaget upptar under denna paragraf oförändrat gällande lags bestämmelser, varigenom främmande religionsbekännare och de, som anmält sig till utträde ur svenska kyrkan, icke äga rättighet att deltaga i kyrkostämmans överläggningar och beslut.

Mot denna bestämmelse kunna dock allvarliga erinringar göras. Den ställer dessa medborgare i en orättvis undantagsställning. De äro nämligen icke befriade från skattskyldighet till den kyrkliga kommunen — låt vara att främmande trosbekännare i vissa fall kunna komma i åtnjutande av viss lindring i denna skattskyldighet — och vad mera är, dessa medborgare ha särskilt i fråga om skolväsendet, i de fall, där detta kommer att allt fort tillhöra den kyrkliga kommunen, viktiga intressen att bevaka. Att då utestänga dem från rätt att deltaga i kyrkostämmans överläggningar och beslut kunna vi icke finna riktigt. Då här berörda persongrupper icke torde hava något intresse för deltagande i kyrkostämman vid behandlingen av rent inre kyrkliga frågor, kunna vi icke finna undantag för sådana fall påkallat. Då vi sålunda anse, att dessa persongrupper böra äga fulla medborgerliga rättigheter i den kyrkliga kommunen, hemställes att andra stycket i förevarande paragraf utgår.

Kap. 2 § 4. Enligt denna paragraf, som överensstämmer med nu gällande bestämmelser i ämnet, är kyrkoherden självskriven ordförande å kyrkostämma. De skäl, som departementschefen anfört för bibehållande av denna ordning, kunna vi icke finna övertygande. Den omständighet, att skolärendena i vissa fall skola överflyttas från den kyrkliga till den borgerliga kommunen, synes oss icke kunna motivera en suspendering av den eljest inom den kommunala självstyrelsen undantagslöst genomförda regeln, att ordförande väljes av vederbörande beslutande församling själv. Vi få således — i anslutning till kyrkofullmäktigsakkunnigas förslag — påyrka sådan ändring i paragrafen, att kyrkostämman — i likhet med kommunalstämma — skall äga att själv välja ordförande.

Kap. 2 § 12. I anslutning till vad som anförts om kvalificerad majoritet i samtidigt avlämnad motion i anledning av proposition 99, föreslås ändrade bestämmelser i detta avseende även vid beslut å kyrkostämma.

Kap. 3 § 3. I denna paragraf föreslås den ändringen, att personer, som tillhöra församlingens redovisningsskyldiga och avlönade betjante, skola vara valbara till kyrkofullmäktige.

Kap. 3 § 4. Det är avsett, att val av kyrkofullmäktige skola ske vart fjärde år men å sådant år, då icke något annat kommunalt och ej heller ordinarie politiskt val äger rum. Chefen för ecklesiastikdepartementet har i proposition nr 99 (sid. 106) närmare utvecklat de skäl, som synts honom tala för en sådan ordning. Departementschefen framhåller, att utsättande av flera val till samma år endast bör ske, om valen kunna sammanföras till en förrättning. Då han icke ansett tillrådligt att sammanföra de kyrkliga valen med val av kommunal- resp. stadsfullmäktige, vilka i stor omfattning förrättas samtidigt med landstingsmannavalen, så har departementschefen ej sett någon annan utväg än att låta kyrkofullmäktigevalen äga rum ett annat år än de borgerliga valen.

Även om man av rent praktiska skäl anser, att valen av kyrkofullmäktige

icke böra ske samma dag som landstings- och kommunalfullmäktigevalen, kunna vi ej finna annat än att kyrkofullmäktigevalet mycket väl kan och bör ske samma år, ehuru på annan dag, än det borgerliga valet. En sådan ordning skulle för valmännen betyda den lättnad, att vart annat år bleve helt fritt från val. Att valmännen under samma år två gånger skulle gå till val torde betyda mindre än om de skola besväras med valförrättning två år i följd. Vi få sålunda hemställa, att sådan ändring sker i lagen om införande av lagen om församlingsstyrelse, att det val av kyrkofullmäktige, som är avsett att äga rum 1931, allenast gäller för tre år och att således nytt val sker 1934, vilket år landstingsmannaval och stadsfullmäktigeval förrättas.

Kap. 3 § 7. I överensstämmelse med vad som yrkats under Kap. 2 § 4, få vi hemställa, att denna paragraf måtte undergå sådan ändring, att kyrkofullmäktige — i likhet med kommunal- och stadsfullmäktige — skola äga att själva välja ordförande. I egenskap av ordförande i kyrkorådet må emellertid kyrkoherden äga — även om han ej är ledamot av fullmäktige — att vara tillstådes vid fullmäktigesammanträdena och deltaga i överläggningarna men ej i besluten.

Kap. 4 § 2. Enligt punkt a i denna paragraf skall det tillkomma kyrkorådet bl. a. att i avseende å »sedernas vård» vaka över efterlevnaden av därom gällande författningar. Bestämmelsen i fråga är hämtad ur gällande förordning. Då emellertid genom de under de senare åren genomförda reformerna inom äktenskaps-, fattigvårds- och barnavårdslagstiftningen frågorna rörande »sedernas vård» blivit särskilt behandlade och handhavas av speciella samhällseliga organ, har kyrkorådets befattning med dessa ärenden praktiskt taget upphört. Vi få därför hemställa, att i denna punkt orden »och sedermera» måtte utgå.

Bland de uppgifter, som vidare skola tillkomma kyrkorådet, nämnes i punkt c) att »vaka över att spridande av vilseförande läror må, såvitt möjligt är, förekommas samt kyrklig tvedräkt och söndring förhindras».

Denna punkt, som närmast är en relik från äldre tiders kyrkliga strider, synes oss oförenlig med nutida åskådning om religionsfrihet. Vi hemställa därför, att punkten i fråga utgår.

Kap. 4 § 3. Vinner vårt yrkande i första stycket under föregående paragraf bifall, skulle paragrafen ej längre ha avseende på sedernas utan endast på religionens vård. Emellertid måste en bestämmelse, varigenom kyrkorådet skulle utrustas med befogenhet att, vid äventyr av böter, viten och hämtning genom polis inkalla personer för att mottaga »varningar» i fråga om vederbörandes förhållande till »religionens vård» anses som fullständigt stridande mot modern uppfattning om religionsfrihet. Att i en ny lag om församlingsstyrelse behålla en sådan kvarleva från ett föråldrat åskådningssätt vilja vi bestämt avstyrka. Vi hemställa därför, att denna paragraf måtte uteslutas ur lagen.

Kap. 4 § 5. Den gällande föreskriften i 23 § kyrkostämmoförordningen, att församlingen äger å kyrkostämma till ledamöter i kyrkorådet utse »för gudsfruktan och nit kända män och kvinnor» — vilken bestämmelse i dess senare led ansetts innefatta allenast en anvisning, som utan påföljd kan åsidosättas — önskar departementschefen skärpa därhän, att såsom behö-

righetsvillkor uppställes det kravet, att vederbörande »visat intresse att främja det kyrkliga församlingslivet». Till en början må erinras om de svårigheter, som skulle uppstå vid avgörande av frågan på vad sätt vederbörande skall ha ådagalagt intresse att främja församlingslivet. Det ligger därjämte i öppen dag, att en dylik bestämmelse skulle kunna inbjuda till allsköns trakasserier mot oliktankande genom överklagande av kyrkorådsval under åberopande, att den valde ej fyllde nämnda behörighetsvillkor. Och den bevisning, som inför högre myndighet skulle presteras rörande vederbörandes bristande »intresse» att »främja det kyrkliga församlingslivet» skulle lätt nog komma att göra intrång på områden, som böra vara fredade för att dragas inför offentligheten. Vi vilja därför bestämt avstyrka ett dylikt stadgande. Även ett stadgande motsvarande nu gällande bestämmelse, som allenast bleve en anvisning till väljarna, som utan påföljd kunde åsidosättas, finna vi vara olämpligt och odemokratiskt. Enligt vår mening kunna de valberättigade själva, utan dylik vägledning i lagen, bedöma en föreslagen persons lämplighet som ledamot av kyrkoråd. I fråga om den borgerliga kommunen har ej heller någon motsvarande vägledning funnits erforderlig.

Vad som sagts angående berörda behörighetsvillkor för kyrkorådsledamot, gäller i tillämpliga delar även i fråga om det för kompetens som ledamot av skolrådet uppställda kravet, att vederbörande skall ha visat intresse att befordra skolväsendet.

På grund av det anförda få vi yrka, att i första stycket av denna paragraf orden »ävensom visat intresse, då fråga är om ledamot i kyrkorådet, att främja det kyrkliga församlingslivet samt, då fråga är om ledamot av skolrådet, att befordra skolväsendet» — måtte utgå.

Kap. 4 § 7. Enligt förslaget skall i likhet med vad f. n. är fallet kyrkoherden eller hans vikarie vara ordförande i skolrådet. Vi anse den kommunala självstyrelsens princip fordra, att skolrådet självt väljer ordförande och vice ordförande.

På grund av det anförda tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte,

I. *besluta* följande ändrade lydelse av nedan angivna paragrafer i Kungl. Maj:ts i proposition nr 100 framlagda förslag till *lag om församlingsstyrelse*:

Kap. 1 § 4.

I församling med mera än 10 000 invånare — — — — — åt kyrkofullmäktige.

Har församlingens invånarantal nedgått till 10 000 eller — — — — — anordnunda beslutes.

Församling med 10 000 invånare — — — — — laga kraft.

Beslut om — — — — — och domkapitlet.

Kap. 2 § 1.

Rättighet att — — — — — allmän rådstuga.

- Den, som — — — — annan församling.
 I ärende — — — — eller fastighet.
 Att den — — — — andra stycket.

Kap. 2 § 4.

Kyrkostämman utser bland de röstberättigade, som äro boende inom församlingen och uppnått tjugufem års ålder, en ordförande och en vice ordförande för fyra kalenderår. Avgår den valde under uppdragstiden, utses i hans ställe annan för den återstående delen av samma tid. Underrättelse om dessa val, med angivande va de valdas namn och postadress, skall ofördröjligen insändas till länsstyrelsen för intagande i länskungörelserna och till domkapitlet.

Ordförande eller vice ordförande kan ej den vara, som:

- a) är omyndig;
- b) är i konkursstillstånd;
- c) är av allmänna fattigvården omhändertagen för varaktig försörjning;
- d) på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, som ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till påföljd, som nu är sagd, eller är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra sådan påföljd; eller

e) är förklarad ovärdig att inför rätta föra andras talan.

Ej må annan avsäga sig uppdrag att vara ordförande eller vice ordförande än:

- a) kvinna;
- b) ämbets- eller tjänsteman, som av sin befattning är hindrad att fullgöra uppdraget;
- c) den som uppnått sextio års ålder;
- d) den som eljest uppger hinder, vilket godkännes av kyrkostämman; eller

e) vid valet den, som efter de fyra senaste årens tjänstgöring såsom ordförande eller vice ordförande är i ordning att avgå därifrån.

Utgöra två eller flera församlingar eller delar av församlingar en kyrklig samfällighet, skall den, som är ordförande i kyrkostämman i den till folkmängden största av de i samfälligheten ingående församlingarna vara ordförande i kyrkostämman i samfälligheten. Vid förfall för ordföranden skall vice ordföranden föra ordet. Vad sålunda stadgas skall ock gälla, där eljest två eller flera församlingar skola sammanträda till gemensam kyrkostämman.

Kap. 2 § 8.

Kungörelse om kyrkostämman utfärdas av ordföranden eller, vid hinder för honom, av vice ordföranden, och skall — — — — för stämman.

Kungörelsen uppläses — — — — församlingens rättighet.

Kungörelsen skall — — — — ändamålet bestämt.

Tillkännagivande om — — — — före stämman.

På kyrkostämman — — — — nästföljande kalenderår.

Den omständigheten — — — — stämmans hållande.

Kap. 2 § 12 mom. 2.

Mom. 2. För beslut erfordras två tredjedelar av de i omröstningen deltagandes röster, då beslutet avser:

- a) avhändande av fastighet eller därifrån härflytande rättighet;
- b) höjande av visst under året näst före det, som höjningen avser, utgående anslag.

i *landsförsamling*,

såvitt höjningen skulle utgöra:

1) mera än tjugufem procent av förutvarande anslaget, där högsta uttaxeringen av allmän kommunalskatt överstiger nio kronor för skattekrona,

2) mera än femton procent av förutvarande anslaget, där högsta uttaxeringen av sådan skatt överstiger tolv kronor för skattekrona,

3) mera än tio procent av förutvarande anslaget, där högsta uttaxeringen av samma skatt överstiger femton kronor för skattekrona;

i *stadsförsamling*,

såvitt höjningen skulle utgöra:

1) mer än tjugufem procent av förutvarande anslaget, där högsta uttaxeringen av allmän kommunalskatt överstiger tio kronor för skattekrona,

2) mera än femton procent av förutvarande anslaget, där högsta uttaxeringen av sådan skatt överstiger tretton kronor för skattekrona,

3) mera än tio procent av förutvarande anslaget, där högsta uttaxeringen av samma skatt överstiger sexton kronor för skattekrona;

samt i *församling bestående av landsbygd och stad*,

såvitt höjningen skulle utgöra:

1) mera än tjugufem procent av förutvarande anslaget, där högsta uttaxeringen av allmän kommunalskatt i någon del av församlingen överstiger tio kronor för skattekrona,

2) mera än femton procent av förutvarande anslaget, där högsta uttaxeringen av sådan skatt i någon del av församlingen överstiger tretton kronor för skattekrona,

3) mera än tio procent för förutvarande anslaget, där högsta uttaxeringen av samma skatt i någon del av församlingen överstiger sexton kronor för skattekrona;

c) beviljande av anslag, vartill medel skola anskaffas genom upplåning;

d) upptagande eller förnyande av lån, därunder inbegripet ingående av borgen, eller förlängning av tiden för erhållet låns återbetalande; eller

e) efterskänkande av oguldna kommunalutskylder.

Avser beslut, som i punkterna c) och d) sägs, beviljande av anslag eller upptagande eller förnyande av lån för fullgörande av någon församling jämlikt lag eller särskild författning åvilande uppgift, skall i fråga om det beslut vad i detta moment stadgas ej gälla.

Med allmän kommunalskatt förstås i b) sådan skatt — — — — eller kyrkofullmäktige.

Kap. 2 § 13.

Efterskänkande av — — — — befunnits föreligga.

Kyrkostämmas ordförande är icke i denna sin egenskap berättigad att uppbära arvode eller ersättning för andra med uppdraget förenade kostnader än för skrivhjälp, skrivmaterialier, postporton och dylika utgifter, som för församlingens räkning påkallas vid uppdragets fullgörande. Kyrkostämma må för ett år i sänder besluta, att sådan ersättning skall utgå med visst belopp, vilket icke må överstiga vad skäligt är med hänsyn till beräkneliga utgifter av nämnda art.

Vad om — — — — eller beredningen.

Kap. 3 § 3.

I avseende å valbarhet till kyrkofullmäktig, obehörighet och rätt till avsägelse skall vad i kap. 2 § 4 mom. 2 är stadgat om ordförande i kyrkostämma äga motsvarande tillämpning.

Följande personer må icke vara kyrkofullmäktige: landshövding, landssekreterare, landskamrerare, länsassessor eller biskop.

Kap. 3 § 7.

Kyrkofullmäktige välja varje år för nästkommande kalenderår bland sig en ordförande och en vice ordförande. Underrättelse om dessa val, med angivande av de valdas namn och postadress, skall ofördröjligen insändas till länsstyrelsen för intagande i länskungörelserna och till domkapitlet.

För året näst efter det, då val av kyrkofullmäktige ägt rum, skall ordförandevallet hållas i januari månad och ordförandeskapet intill dess utövas av den, som fullmäktige därtill särskilt utsett.

Kap. 3 § 11.

Varje kyrkofullmäktig äger en röst.

Vid kyrkofullmäktiges sammanträden äger kyrkorådets ordförande, ändå att han icke är kyrkofullmäktig, att vara tillstådes och deltaga i överläggningarna, men ej i besluten. Sådan rätt tillkommer jämväl ordförande och vice ordförande i annan församlingens styrelse, nämnd eller beredning vid behandling av ärende, som beretts av styrelsen, nämnden eller beredningen, så ock revisor vid granskning av den av honom avgivna revisionsberättelsen.

Kap. 4 § 1.

I varje — — — — i församlingen.

För förvaltningen — — — — för församlingarna.

Där församling — — — — särskild biblioteksstyrelse.

Beträffande fortsättningsskolestyrelse — — — — angående skolråd.

Kap. 4 § 2.

Kyrkorådet tillkommer att:

a) i avseende på religionens vård vaka över efterlevnaden av därom gällande författningar;

b) upptaga frågor om ordning och oskick vid gudstjänsten;

c) vårda församlingens för kyrkliga ändamål avsedda egendom och handhåva de medel, som skola användas för nämnda ändamål;

d) även i övrigt ombesörja kyrkans angelägenheter.
 Skolrådet tillhör — — — — — av församlingsbibliotek.
 Såväl kyrkorådet — — — — — församlingens angelägenheter.
 Finnes fortsättningsskolestyrelse — — — — — av församlingsbibliotek.

Kap. 4 § 3.

Paragrafen utgår.

Kap. 4 § 5.

Till ledamot i kyrkorådet eller skolrådet må väljas endast den, som är röstberättigad å kyrkostämma samt boende inom församlingen och uppnått tjugufem års ålder. I avseende — — — — — motsvarande tillämpning.

Vad om — — — — — om suppleant.

Vid val — — — — — inom styrelsen.

Kap. 4 § 7.

Mom. 1. Ordförande i — — — — — därtill förordnar.

I annex — — — — — i kyrkorådet, när kyrkoherden eller den hans ämbete förvaltar ej är tillstådes.

Till ordförande i kyrkoråd för samhällighet, varom förmåles i kap. 2 § 4 mom. 1 andra stycket, förordnar domkapitlet en av församlingarnas kyrkoherdar eller annan inom någon av församlingarna tjänstgörande präst; i samma ordning utses vice ordförande. Vad sålunda stadgas skall ock gälla, där eljest församlingar tillhörande olika pastorat hava gemensamt kyrkoråd.

Mom. 2. Är ordföranden i kyrkorådet hindrad att inställa sig vid rådets sammanträde, äger rådet utse en annan ledamot att för tillfället föra ordet.

Mom. 3. Skolrådet ävensom särskild fortsättningsskolestyrelse eller biblioteksstyrelse, där sådan finnes, välja inom sig för varje år ordförande och vice ordförande.

Äro både ordföranden och vice ordföranden hindrade att inställa sig vid sammanträde, må annan ledamot utses att för tillfället föra ordet.

Kap. 5 § 5.

Av kyrkostämman — — — — — årets förvaltning.

Den, vilken — — — — — av granskningen.

Revisorerna äga att när som helst under året inventera församlingens kassor och övriga tillgångar samt taga del av räkenskaper och andra handlingar, som beröra förvaltningen.

II. *besluta* följande ändrade lydelse av §§ 3, 5 och 6 i Kungl. Maj:ts förslag till lag om införande av lagen om församlingsstyrelse m. m.

§ 3.

Allmänna val av kyrkofullmäktige i enlighet med de nya bestämmelserna skola äga rum under år 1931 och skall valet utan hinder av vad i kap. 3 § 4 sägs gälla för tre år räknade från och med den 1 januari 1932.

Beslut om — — — — — i ärendet.

Revisor för — — — — — år 1931.

§ 5.

1 mom. Utgår tjänstgöringstiden — — — — — sistnämnda dag.

2 mom. Val av ledamöter och suppleant i kyrkoråd och skolråd, som ägt rum under år 1932, skall gälla för tre år, räknat från och med den 1 januari 1933.

§ 6.

Beträffande folk- och fortsättningsskoleväsendet i församling, i vilken lagen om skolstyrelse i vissa kommuner äger tillämpning, må, där enligt i vederbörlig ordning fattat beslut — — — — — på skolråd.

Till konstitutionsutskottet hemställs,
att vidtaga den omformulering av den i motionen föreslagna lagtexten eller den ändring i lagförslaget i övrigt, som i anledning av motionen kan vara påkallad.

Stockholm den 12 mars 1930.

Rickard Sandler.

A. J. Bärq.

Gustav Möller.
Edv. Björnsson.